



Thay mặt Bốn sư THÍCH HẢI-QUANG
PHÁP-HOÀ PHẬT TỰ - MẬT-TỊNH ĐẠO TRÀNG
1107 E. 32nd St. Tucson, AZ 85713
Tel : (520) 445-7747
Web site: dharmaflowerbuddhisttemple.com

HỎI :

- Kính bạch Sư Phụ, tuần tu học vừa qua, chúng con thấy Sư Phụ giúp HỘ NIỆM trên ZOOM cho bà ĐĂNG TIÊN ở VN (là má của chị Đăng Hoa ở Canada), rất là màu nhiệm cho Pháp môn MẬT TỊNH.

Từ ĐỊA NGỤC, lên tới SỨC SANH và sau cùng được ĐẦU THAI làm người. Thật quá ư là hy hữu. Chúng con được hân hạnh chứng kiến tận mắt suốt thời gian hộ niệm đó. Thật không thể tưởng tượng nổi, không tin cũng phải tin, không sợ cũng phải phát sợ luôn, không muốn tu cũng phải gấp rút TU kéo không còn kịp nữa!

Chúng con cúi xin Sư Phụ giảng giải thêm cho những người hữu duyên học hiểu hơn ạ. Cảm ơn Sư Phụ.

Xin kể lại quá trình HỘ NIỆM cho trường hợp trên một cách tuyệt diệu. Việc khó giải mà giải được, chuyện khó tin cũng phải tin!

Chuyện như sau:

Má của Ptử Đăng Hoa bị té gãy chân nằm một chỗ cả năm qua, khi đứng lên đi bị chóng mặt té xuống đất bị bể mạch máu não. Nhưng không được đến bệnh viện điều trị vì Dịch COVID – 19 phong tỏa tất cả mọi tỉnh tại VN, không được ra khỏi cửa nhà, và không có một nhà thương nào mở cửa cả. Ai bệnh, ai chết nấy chịu, tự mà chôn cất, thân nhân con cháu cũng không được lui tới thăm viếng chi cả. Người xưa thường nói :

Muốn ăn thì tự lăn vào bếp,

Muốn chết thì tự mà lết vào hòm! (không ai giúp được cả)

Tại VN bây giờ (Tháng 08, 2021), tất cả mọi kinh doanh, thương mại, lưu thông từ tỉnh này qua tỉnh khác, ngay cả trong thành phố Sài Gòn, cho đến lục tỉnh cũng đều bị phong tỏa hết, tất cả trường học, chợ búa, nhà hàng, nhà thương, hãng xưởng,

tiệm tưng lớn nhỏ đều đóng cửa hết, không một ai được ra đường cả. Nhà ai nấy ở, cho đến cha mẹ già ở một mình bệnh hoạn, đi đứng không vững cũng không được tới thăm đưa thức ăn, hoặc hàng xóm sát bên cũng không được ra khỏi cửa, sẽ bị phạt tiền.

Nếu như có bị tai nạn lưu thông, té gãy tay chân, sanh đê, đột quy, bị các loại bệnh hiểm nguy đến tánh mạng cũng không được ra khỏi nhà. Chỉ nằm nhà chờ chết mà thôi. Nếu chết rồi cũng không được thỉnh Sư tụng kinh CẦU SIÊU, đưa đám tang. Tự mà chôn cất...vv...

Cho chí đến mua rau cải, thức ăn trên mạng cũng không được đi giao thực phẩm. Miệt tỉnh như Đà Lạt, Bảo Lộc, Đồng Nai dân chúng trồng rau cải chở xe mang lên Sài Gòn để bố thí cho những dân chúng đang đói rau. Nhưng công an thành phố không cho vào Sài Gòn. Cho nên, dân chúng chết vì đói, vì bệnh. Trong đó có má của Đăng Hoa ở VN bị cùng một cảnh ngộ. Chỉ biết nằm chờ chết mà thôi. Không phải chỉ một người chết mà có rất nhiều người đã chết vì ĐÓI, BỆNH, TAI NẠN, nhất là chết vì chích ngừa BỆNH DỊCH (*giết người không thấy máu, phải ký tên không được thừa kiện nếu có chết*).

Do một nhân duyên lớn, ngay trong ngày 31/07, 2021, lớp tu học trên ZOOM mỗi tối thứ Bảy. Đăng Hoa trình lên Sư Phụ tình hình của má và xin Sư Phụ từ bi HỘ NIỆM giúp cho má được thoát ba ác đạo. Không phải ai kêu cũng được Sư Phụ Hộ niệm đâu, phải trải qua thời gian theo tu học với Sư Phụ và có Quy Y.

Trong lớp hôm nay có đầy đủ các Huynh đệ trên ZOOM, đều đồng tâm, đồng lời niệm Phật, đọc kinh Sám Hối cho bà nghe mà sám hối theo, trì chú Hộ Niệm trực tiếp qua màn hình cho Má Đăng Hoa như sau: (*Huynh đệ có âm Video, Audio*).

1.-Trong kiếp hiện tại đã mang *tội SÁT SANH* khi còn sống, bà làm nghề nuôi heo, bán heo, bán hột vịt lộn, bán hải sản tươi, giết chó nấu cho heo ăn, giết mèo ăn thịt.vv...thời gian này không biết tu hành gì cả, tham, sân, si lẫn lộn.

Sau khi té bể mạch máu não, bà nằm không còn biết gì nữa. Người trong nhà không ai biết tu hành để giúp bà niệm Phật, mà chỉ toàn là **“oan gia”** HEO, GÀ, VỊT, CHÓ, MÈO, HẢI SẢN kéo tới cắn xé, mổ vào thân xác bà. Đám HEO nhập vào xác nên bà thò ra tiếng HEO kêu **“ột...ột”** thật là lớn, thân thể phát ra đủ thứ mùi tử khí thật tanh, thật thối của các loài thú vật. Nếu không nhờ con gái giúp Sám Hối, xuất tiền của bà ra cúng dường Tam Bảo, bà sẽ bị đọa làm Heo (*hoặc làm các súc sanh khác*).

Đăng Hoa gọi xin Sư Phụ cứu giúp bà. Tất cả huynh đệ trên Zoom HỘ NIỆM. Sư Phụ giảng pháp khai thị cho bà nghe cái NHÂN, cái QUẢ của bà gây tạo ở kiếp này.

Ngoài việc trả cái QUẢ SÁT SANH hại vật, bà còn buồn hận chồng, với chị em không ai thương bà cả, họ còn lấy tiền bạc của bà. Chỉ có đứa con nuôi duy nhất là

ĐẶNG HOA ở Canada, đã làm hết sức mình để giúp Hộ niệm cho Má được thoát kiếp làm Súc sanh và đọa địa ngục A-TỶ, vì bà còn một tội nặng nữa là PHỈ BÁNG TAM BẢO (*chê Kinh ĐỊA TẠNG, chê người tụng kinh ĐỊA TẠNG*).vv...

2.-Tội gì cũng cứu được, trừ tội PHỈ BÁNG CHÁNH PHÁP thật khó cứu lắm. Người đời ngày nay không hiểu thấu PHẬT PHÁP, nên nghe theo mấy người “giả” TU (*trong kinh gọi là THỐC CƯ SĨ (người Tu mà toàn làm việc đời)*) bảo phật tử rằng:

“KHÔNG NÊN TỤNG KINH PHẬT, KHÔNG NÊN THỜ PHẬT A-DI ĐÀ, KHÔNG CÓ QUÁN THẾ ÂM BỒ TÁT, KHÔNG CÓ PHẬT HIỆN TRONG THỜI MẠT PHÁP, THÌ KHÔNG CẦN TU THEO GIÁO PHÁP CỦA PHẬT NỮA. TU THEO GIÁO PHÁP MỚI CỦA CHÚNG TÔI NÈ, CHỈ CẦN LÀM THIỆN, CÓ BAO NHIÊU TIỀN CỦA ĐEM CÚNG CHÙA THẬT NHIỀU LÀ TỐT NHẤT”.

Có nhiều Phật tử tới chùa thắc mắc, đều hỏi giống như trên!

Họ (*là những người TU phỉ báng Kinh điển*) đã “**giết chết căn lành**” của những Phật tử sơ cơ không thông hiểu giáo lý của PHẬT dạy. Hòa nhau đồng GIẾT PHẬT, DIỆT CHÁNH PHÁP.

Nói tới đây, Tôi nhớ lại một giấc mơ của Sư Ông THÍCH HẢI QUANG kể lại cách đây hơn 30 năm về trước, như sau:

Sư Ông mơ nghe tiếng hô hào thật lớn của nhóm người thật là đông là:

- *Giết nó bây, giết nó lệ lên bây, đừng để nó sống...GIẾT NÓ....
GIẾT NÓ...GIẾT NÓ...!*

Sư Ông thắc mắc họ hô hào muốn giết ai dữ vậy! nên chạy tới xem ra sao. Thấy một đám hàng trăm người đập “**y vàng, dầu trọc**” đủ lứa tuổi, tay cầm gậy nhào vô đập một người. Sư Ông thấy quá ÁC, quá bất công, nên cố hết sức chen vô giữa để xem họ đánh ai. Thì trời ơi, quá tàn nhẫn, quá thâm độc, quá phản phúc.

Không một từ nào để diễn tả được cái TÂM ÁC ĐỘC của chúng cả. Sư Ông nhào vô ôm che PHẬT DI-ĐÀ đang nằm dưới đất, đưa lưng đỡ những trận đòn đau buốt của chúng đánh xuống lưng, đầu cổ tay chân Sư Ông. Miệng chúng hô hào GIẾT NÓ...GIẾT NÓ...

Ngài vừa ôm PHẬT, vừa khóc, vừa la lớn: - ĐỪNG ĐÁNH PHẬT CỦA TÔI, ĐỪNG ĐÁNH PHẬT CỦA TÔI, ĐỪNG ĐÁNH NỮA. CHÚNG BÂY ÁC QUÁ !

Ngài giật mình thức dậy, thân ướt đẫm mồ hôi, nước mắt chan hòa. Quá khủng khiếp. Giấc mơ này nay đã trở thành sự thật. Nhiều năm qua chúng đã, đang hòa nhau tiếp tay GIẾT PHẬT, DIỆT CHÁNH PHÁP. Đã từng đốt quá nhiều KINH PHẬT, ngăn cản người đọc, tụng Kinh Phật và không còn ai muốn in KINH PHẬT nữa cả. Phật tử ngày càng ngu dốt, không còn biết phân biệt đâu là chánh nhân, đâu

là tà nhân, đâu là chánh pháp, đâu là tà pháp. Đâu nên theo, đâu nên tránh. Không còn biết siêu, đọa là gì cả. Tâm người càng thêm ÁC HIỂM, SÂU ĐỘC. Ưa thích làm điều ác, giết vật, hại người, cướp đoạt tài sản, tranh danh, đoạt lợi, tàn sát lẫn nhau để giành chức “**BÁ CHỦ**”, nên không việc ÁC nào mà chúng chẳng dám làm. Đám **BÁ CHỦ** này tranh tài nhau, lại tàn sát nhau tiếp để giành chức “**BÁ CHỦ TOÀN CẦU**”! Chúng còn tuyên bố rằng:

- **CHẲNG SỢ NHÂN QUẢ!**
- **CHẲNG SỢ PHẬT TRỜI ! SẴN SÀNG CHIẾN ĐẤU VỚI CHU ĐẠI BỒ TÁT!**
- **CHẲNG SỢ ĐỌA 3 ÁC ĐẠO!**
- **AI CHỐNG ĐỐI, SẼ BỊ HỌ GIẾT CHẾT LIỀN. KHÔNG TỪ MỘT AI, DÙ LÀ NHỮNG BẬC TỔ SƯ KHAI SƠN LẬP TỰ CHO HỌ!**

Ngay chính đức **PHẬT A-DI-ĐÀ** mà chúng còn muốn giết thay. Tất cả **KINH ĐIỂN** cũng do chính tay chúng đốt hết.

Vậy thử hỏi, người **TU HÀNH** ở thế hệ sau này có còn biết **THẾ NÀO LÀ CHÁNH PHÁP** không? **KINH PHẬT** đã dạy những gì? mà sao Kinh Phật “mỏng te” vậy? có mấy trang đọc hoài mà chẳng hiểu ý của **PHẬT** muốn dạy, không trọn ý, không trọn nghĩa, lời dạy lại không có lòng **TỪ BI HỖ XẢ** chi cả! nên không thể nào phân biệt rõ được **AI LÀ PHẬT, AI LÀ MA !** rồi chúng sanh chết sẽ đi về đâu?

Người **TU** thì đông, nhưng chẳng có được một người **NGỘ** thì đừng nói chi đến **GIÁC** ư! Còn thành **TỔ**, thành **BỒ TÁT**, thành **PHẬT** thì ngàn môn kiếp Tu hành cũng như lấy **CÁT NẤU COM** mà thôi!

Cho nên gieo cái **NHÂN ÁC “GIẾT PHẬT, DIỆT CHÁNH PHÁP”** nó nặng còn hơn trái đất rơi xuống đè mình. Triệu đời, triệu kiếp sẽ bị đọa đày, không ngoi lên được, chỉ khi nào đẩy được quả đất đó ra khỏi người, thì mới có hy vọng. Ai là người có đủ sức mạnh để đẩy!!

Vì đã “**giết PHẬT**”, “**đốt PHÁP**” rồi, thì không còn duyên lành để gặp lại chánh pháp của Phật nữa. Sau này sẽ không có **KINH ĐIỂN** để học, vì đã đốt hết rồi. Đã gieo cái **NHÂN ÁC GIẾT CHẾT CÁI THÂN HUỆ MẠNG** của người (*nghĩa là giết chết cái trí huệ, cái căn lành, cái tâm thiện, cái **NHÂN TÁNH** của chúng sanh*), không còn ai biết **TU HÀNH** là gì cả, không còn biết **PHẬT** là gì nữa, nên không có được cái “**trí khôn để phân biệt**”. **Đầu óc, trí não cứ ĐƠ ĐƠ, đi đứng như người câm, điếc.**

Họ gặp nhau là chỉ biết tranh giành rồi giết nhau bất kể là thân, sơ. Ai mạnh thì sống, ai thủ đoạn thì giàu, ai ác thì mạnh. Không còn tình người (*đôi với nhau còn hơn thú vật*), con cái không còn biết “**hiếu thảo**” là gì, mắng chửi cha mẹ, anh em giết hại nhau, không còn biết ai là cha, ai là con, nên cha con hãm hiếp nhau. Không còn biết thế nào là **NHÂN, LỄ, NGHĨA, TRÍ, TÍN** chi cả. Thế giới sống điên loạn, hỗn tạp.

Khi nhân loại ÁC đến thảm cảnh đó. Trời sẽ giáng xuống bệnh DỊCH COVID cho cả thế giới. Kế đến là Thiên tai, bão lụt, lửa cháy, sụp đất, hạn hán, động đất, cướp bóc, bắn giết lẫn nhau để giành miếng cơm, manh áo.

Vì ai cũng ích kỷ, không ai chịu đi làm, nên từ từ thiếu hụt lương thực. Người người sẽ chết vì đói, chết vì bệnh mà không có người chôn cất, xác chết đã khô vẫn còn nằm đầy đường. Nhà nhà bỏ trống không có người ở. Vong ma khắp nhà, khắp nơi quậy phá, không để ai yên. Người người “**điên khùng**” vì bị dựa nhập.

Đây gọi là gì?

Có phải TẬN THẾ KHÔNG???

Trời đang thanh lọc người hiền, kẻ ác, người có TU, kẻ không có tu.

Cho nên, nhân loại đang sống trong thời MẠT PHÁP, tất cả mọi vật trên thế gian đều là VÔ THƯỜNG, VÔ TÂM, VÔ TRÍ HUỆ, VÔ TÌNH, VÔ NGHĨA, nhất là VÔ ĐẠO.

Nếu để ý chút xíu, chúng ta sẽ thấy rõ ràng, mọi việc vừa kể ở trên đang lần lượt kéo đến cho nhân loại. Để trừng trị kẻ ÁC, thanh lọc người hiền, người có TU THEO CHÁNH PHÁP, HỘ TRÌ CHÁNH PHÁP, TRUNG HIẾU VỚI PHẬT, HẾT LÒNG VỚI TAM BẢO (là làm Phật sự chân chánh không vì tiền, vì danh, vì lợi), cứu giúp người người bình đẳng và vô điều kiện, không được làm Phật tử tổn kém tiền của, thì đương nhiên sẽ được PHẬT, BỒ TÁT, HỘ PHÁP, THÁNH THẦN cứu giúp luôn được bình an, tai qua nạn khỏi, sở cầu như ý. Chết sẽ được về cõi PHẬT.

-Hễ TIN PHẬT, NIỆM PHẬT, TƯỜNG ĐẾN PHẬT THÌ ĐƯỢC PHẬT CỨU vậy.

-Còn không tin PHẬT, “**miệng tuy có niệm PHẬT**” đó, mà tâm chuyên tưởng đến TIỀN, SẮC, TÀI, DANH, LỢI, CHÙA TO, PHẬT LỚN, TÍN ĐỒ ĐÔNG NHIỀU.

Hễ gây tạo NGHIỆP ÁC NHIỀU THÌ TRẢ QUẢ ÁC LỚN vậy, lưới trời tuy thưa, mãi lông không lọt. Sắp tận thế rồi đó! Ai chân thật tu hành theo chánh Pháp thì sẽ được bình an, nhất là tu theo pháp môn MẬT TỊNH của BỒ TÁT ĐẠI NINH một cách tha thiết, sẽ được thấy BỒ TÁT, SƯ TỔ, SƯ ÔNG đến dạy pháp.

Trở lại chuyện HỘ NIỆM cho bà ĐĂNG TIÊN.

Suốt 3 ngày liên tục hộ niệm, hóa giải được việc buồn hận chồng và chị em.

Kế đến hóa giải được đám thú nhập vào xác thân đòi nợ máu.

Sư Phụ thuyết pháp khai thị về NHÂN QUẢ cho đám thú vật nghe, và đã giúp cho chúng được thoát kiếp thú đầu thai làm người, không một con nào bị đọa 3 ác đạo nữa. Nên chúng nghe lời Sư Phụ khuyên mà xả bỏ mọi hận thù. Chúng cảm ơn Sư Phụ đã cứu giải cho chúng thoát kiếp súc sanh, đã 200 năm chưa được ai cứu cả.

Chúng còn xin Sư Phụ chữa thương cho, vì bị ăn thịt, bị chặt đầu, chân tay, lột da,

thieu đốt, lấy máu.vv... xin quần áo vì chúng trần truồng khi được chuyển sang thành người, xin được ăn vì quá đói, không có ai cúng cho chúng ăn cả.

3.-Bà lại mang cái tội PHÁ THAI (khi được 2 tháng).

Đứa bé nay cũng đã khá lớn rồi, là bé trai đứng cạnh xác bà khóc, thân thể trần truồng, vừa khóc vừa nói:

- *Tụi con không có cha mẹ, nên bị chúng nó (cũng là đám trẻ phá thai khác) đánh đập, chúng con rất đông cả chục ngàn bé sơ sinh, có đứa còn nhao, có đứa chưa có đầy đủ thân người, nằm lê lết khắp nơi, có đứa bị đập gãy xương, gãy tay chân, lòi ruột. Chúng con đói lắm, lạnh nữa. Không có ai cho chúng con ăn hết, khi nào có mấy người trẻ ăn gì thì tụi con giành nhau, đánh lộn, đập nhau như tử để giành một miếng ăn. Chúng con khổ lắm, luôn oán hận Mẹ đã bỏ rơi chúng con. Nay được gặp Sư Phụ xin cứu chúng con. Cho chúng con về Chùa ở với Sư Phụ nha.*

Vì bà này lén chồng phá thai, nên bà dẫu suốt bao năm qua. Nay sắp chết, đứa bé hiện về đứng bên xác mẹ khóc. Sư Phụ mới nói cho người chồng biết chuyện này, và thuyết pháp khai thị cho ông để tha thứ cho bà trước khi bà chết. Bằng không bà sẽ nằm hoài không đi được, Ông nhìn nhận đứa bé. Tội nghiệp hết sức, nó chạy lại ôm cha nói :

- *Giờ tao có cha, có mẹ rồi, tụi bây không được đánh tao nữa, một chút cha tao lấy bánh kẹo cho tụi bây ăn nha.*

Sư phụ kêu ông lấy bánh kẹo, sữa ra cho đám trẻ sơ sinh uống. Ông đặt tên cho bé là **Nguyễn Văn Liễu Pd. Đăng Liễu. Bé theo Quán Âm Bồ Tát.**

Bà không chịu đi vì còn buồn hận chồng đã làm những việc mà bà không hài lòng. Sư Phụ khuyên Ông sám hối với bà, để giúp cho tâm bà bớt sân hận, buồn lòng mà ra đi nhẹ nhàng.

4.- Tội làm rượu bán và giết cá sống để phơi khô (bán đủ loại cá khô).

Người đời không biết nói rằng:

- *Vật dưỡng nhân!*

Thật ra loài người chúng ta sống không cần phải ăn thịt, uống máu của thú vật. Vì con vật nào cũng ham sống sợ chết hết, chúng cũng làm cha, làm mẹ, cũng biết kiếm ăn cho đàn con nhỏ, bao che cho đàn con khi gặp chuyện không hiền. Chúng cũng biết oán hận, biết trả thù, biết đòi nợ máu giống như loài người.

Trong kinh Phật dạy, súc sanh kiếp trước cũng từ loài người mà chuyển thành thú, vì gây tạo quá nhiều việc ác, giết hại người nên bị đọa thành thú vật để trả nghiệp ác. Hễ ăn vật thì chết đọa làm vật cho người ăn lại. Người đời nay ăn con vật còn sống, uống máu tươi, ăn thịt sống, càng làm cho tâm tánh thêm độc ác.

Cho nên, làm người phải sống sao cho xứng hạnh người, bằng không kiếp sau sẽ phải mang lông, đội sừng.

Trong lúc Huynh đệ hộ niệm cho bà trên Zoom, đến 5:30 sáng chủ Nhật, tiếng thờ của HEO bắt đầu...bắt đầu rồi bà tắt hơi thờ cuối. Nếu thân nhân, con cháu biết đạo làm tất cả việc lành, đem tiền của bà ra bố thí, ăn chay 49 ngày (*tránh sát sanh*), tụng kinh ĐỊA TẠNG 49 ngày, thì sẽ được cứu xét lại. Được thăng Thiên, hoặc đầu thai lại làm người, không đọa 3 ác đạo. Bà sanh 1946, mất 1/8/2021 Tân Sửu, thọ 75 tuổi.

Ngày 11 tháng 6 năm 2021, lúc 10:30 tối.

Trong lúc đang tu, thì có trên 37.000 vong thú kéo tới chùa xin Sư phụ giúp chữa thương cho và xin được Quy Y, chúng giành nhau để kể lại rất là nhiều nhưng chỉ trích ra vài loài thú than thở như sau:

- *Khi biết được lòng TỬ BI của Sư Phụ, dù xa xôi chúng con cũng lặn lội tìm đến chùa. Chúng con khổ lắm Sư Phụ ơi, họ ác lắm, lột da, cắt cổ, đập đầu chúng con, chích điện, quay nướng, ăn sống chúng con. Chúng con van xin, có đứa đang mang thai, còn 2 ngày nữa thôi, họ cũng giết không chừa, ăn thịt mẹ lẫn thai con luôn.*

1. BÒ than rằng:

Họ lấy sữa làm vú tôi bị lõ lói, lấy máy hút hết sữa. Sanh con cũng không được bú sữa của mẹ, cũng không cho ở gần mẹ mà bắt nhốt trong chuồng khác, mỗi ngày chỉ cho một bình sữa mà thôi, nên chúng nó ốm yếu. Khi vắt hết sữa rồi họ đá vô vú tôi, vô bụng, rồi đưa qua cắt cổ làm thịt bán.

2. KHỈ than rằng: - Trời ơi, làm khi cái có thai, đẻ ra không được khi được thương, còn bị họ tách khi con ra, bắt đẻ thêm 1 đứa nữa. Bỏ trong chuồng bắt chạy nhảy hoài mà không cho ăn, còn bắt làm đủ thứ việc. Nếu không làm được tốt họ không giết liền, mà cắt chóp đầu từ trán, mở sọ đầu ra, múc óc ăn sống rồi chừa lại một chút, để ruồi bu xong họ dăng lại, có con bị thối cái đầu nên không còn sanh sản. Có con được dăng bằng keo để đẻ tiếp nữa.

Khi Đực nói:

- Họ thiến tôi, bắt tôi làm việc ngày đêm để làm Xiệc, mà không cho ăn, không được chủ nuôi, luôn bị bỏ đói. Khổ lắm.

3. RẮN:

- Tôi là loài rắn đen chui rúc trong hang, họ bắt đem về nhốt trong lồng, cắt sống lấy máu, lấy mật, thui lột da, lột thịt nướng ăn, trong khi vợ tôi đang đẻ.

4. DÊ:

- Tôi còn bị máy hút lấy sữa, nếu ra ít sữa họ mang giày sắt đá vô bụng tôi phun máu. Khi cho con tôi bú nó nút không ra sữa, nó cắn tôi đau nhức. Họ đánh tôi què

cảng, rồi thả cho dê đực đê tôi để có thai mới có sữa nữa cho họ lấy.

5. TRÂU :

- Tôi đã chết từ lâu rồi mà không có ai cứu khổ cả. Ban ngày thì cày kéo nặng, chỉ ăn được cỏ khô. Những lần cày không được nó đánh tổn thương ăn không được, bị sung hết, bị ruồi muỗi cắn đốt. Khi sanh đẻ, đau bụng lá người, tôi thì kinh càng không đẻ được, còn bị đánh, bị chửi đồ ngu như trâu!

Bị đau bao tử vì ăn không đủ no, có lần ăn phải ổ kiến lửa, chúng cắn sung phù miệng. Họ còn xỏ mũi giựt ngược lên, máu chảy vì cái ách kéo cày chở quá nặng. Người ta không đi bộ mà leo trên lưng tôi còn đá vô bụng tôi nhiều lần đau thấu trời!

6. GÀ: - Khi cho ăn, tôi tưởng đời tôi sung sướng, được sống đời đời, kiếp kiếp.

Gà cái giành nói trước: - Nuôi tôi được 3, 4 tháng, bị gà trống de de đập tôi đẻ 1 bầy con, tôi phải nuôi. Họ đem tôi bán, bóp bóp phô câu, rồi chê tôi ốm quá không mua, đem về chửi, thả lại trong chuồng bị gà trống đập nữa. Không có miếng nước uống, họ đem tôi ra dùng ống bôm 3 chén cám vô bụng cho nặng kí. Rồi đem ra chợ bán, họ lại bóp bóp nữa, mua về cắt cổ, làm thịt khổ đến mức nào.

GÀ Ở NƯỚC NGOÀI nói:

- Chị à! Chị còn ở quê nhà, còn tôi ở nước ngoài. Tôi đẻ xong thì không hề thấy trứng. Họ bắt tôi ăn ngũ hoà. Còn bị thụt mỗ (*bấm môi trên*) không cho nói chuyện. Họ mang ra cả hàng ngàn con dùng máy chém cổ một lượt. Rồi cho vô máy nhúng vào nồi nước sôi khổng lồ để lột da, xong rồi đưa lên máy cắt.

7. CHIM:

- Trời sanh ra chúng tôi có đôi cánh, không ai nuôi mà tự kiếm ăn, gió lớn thổi cái ổ rớt xuống bị loài rắn ăn hết. Khi lạnh tôi bị cảm phổi nặng, nằm chờ chết. Thợ săn bắn tôi trên làn tên mũi đạn, sống chết như sợi chỉ mảnh. Họ tới bắt tôi còn bún vô đầu mấy cái rồi lột da. Khi tôi sanh bị rắn tới ăn cả mẹ lẫn con.

8. CÁ:

- Tôi sanh ra bị chài lưới bắt bán, bị thiên hạ đập đầu tới chết. Có kẻ thả vô chảo dầu vảy bung lên cho họ vít ăn. Họ ăn từ phần, từ phần, tôi chết từ phần, từ phần, đầu còn đó, mắt vẫn còn mở chưa chết. Họ còn chê cá này không ngọt, không ngon.

SƯ PHỤ DẠY:

- Các con ai cũng khổ hết, vì khi còn làm người các con luôn gây tạo quá nhiều NGHIỆP ÁC (sát sanh, hại vật) để ăn, nên phải chịu trả QUẢ KHỔ như vậy. Nhìn cái QUẢ phải TRẢ thì biết cái NHÂN mình đã gây tạo nó ÁC như thế nào.

- Loài người chỉ cần ăn rau củ, hoa quả cũng đầy đủ chất dinh dưỡng rồi, nên không cần phải ăn thịt của chúng sanh. Người ăn thịt là ăn luôn tất cả các "OÁN HẬN" nằm trong

máu thịt của con vật. Lâu ngày, máu SÂN HẬN tràn ngập thân tâm, vì thế mà loài người mỗi ngày ăn toàn THỊT SÂN HẬN, UỐNG MÁU ĐỘC thì làm sao mà khỏe mạnh cho được. Nhìn lại trong tâm của loài người mà xem không một ai mà không có tâm “sân hận, oán thù, phiền não, tức giận cả”! nhiều khi cái sân tức lầy lừng còn hơn loài thú nữa!

- Thôi, các con nên Sám Hối cho những tội lỗi của mình, rồi theo BỒ TÁT tu để thoát khổ. Đừng trở lại cõi này nữa, ở cõi này cái gì cũng khổ hết, vui thì ít mà khổ thì lại quá nhiều. Nhân loại ngày càng thêm khổ chứ chẳng có vui gì đâu. Tranh giành, đoạt lợi, tàn sát lẫn nhau khủng khiếp lắm. Chúng con may mắn gặp Sư Phụ vẫn còn sống mới cứu giải được cho các con, chứ mai này Sư Phụ về với PHẬT rồi, Ai sẽ cứu các con?

Tất cả đám thú khóc ròn, xin Sư Phụ Quy Y cho được làm người. Đồng một Pháp danh là THIÊN TÁNH. Tất cả chịu đi theo ĐỊA TẠNG BỒ TÁT. Không có con nào bị đọa cả. Cho nên, phải biết thương loài thú, để tránh “ăn thịt cha mẹ” mình! (Vừa quay Video chuyện giải nghiệp cho BÀ NỘI làm chó, bị con trai giết ăn thịt July 2021).

Giải ÁC NGHIỆP cho Ông DƯƠNG TRƯỜNG DUNG GIẾT 7 ĐỨA TRẺ để lấy máu, lấy tim trị bệnh nan y.

Sau ngày Bát Quan Trai (khóa tu hằng kỳ). Kế đến là lễ RẼM THÁNG 10 được tổ chức trưa này Chủ Nhật.

Sau ngày Lễ xong, khoảng 8 giờ tối. Ngoài sân sau của Chùa nổi lên nhiều tiếng khóc lạ lắm. Mấy đứa đệ tử sợ quá chạy vào trong không dám ra nữa. Sư phụ đi ra sân bắt Ấn trì chú...thì từ dưới lòng đất chuyển động...nhiều tiếng ồn ào, chui lên...chui lên thật nhiều, tiếng giầy xích chạm nhau nghe rồn rồn, hòa với tiếng thở mạnh, tiếng rên...thật đau đớn, thật rùng rợn.vv....

Mô PHẬT, có nhiều vong thất cổ vẫn còn sợi giây lòng thông. Có nhiều vong đầu người thân thú, có nhiều vong mặt quỷ, có nhiều vong chỉ còn da bọc xương, có đủ loại vong hình thù ghê sợ, miệng bị đổ dầu đen chảy ra miệng, bị cắt lưỡi, bị cắt cổ (không đau), bị chặt tay chân, xiềng xích chân tay, có nhiều vong nữ trời lên từ ao cá, cả người ướt sũng và có nhiều bóng trắng không rõ hình dáng. Vv...

Mấy hôm nay, trong người Sư phụ hình như có một cây gì đó trong chân phải, co lại rất đau nên phải thẳng chân suốt ngày rất khó chịu. Biết là **Oan gia** kéo tới nữa rồi, nên chịu nhẫn, chịu đau để trả bớt NGHIỆP ÁC khi xưa đánh đập chân người, nên chờ tới cuối tuần rồi giải. Mọi việc xảy ra như sau:

Tối 8 giờ, tất cả Cô cháu đồng lên tu sau bữa cơm tối. Trong khi Sư phụ trì chú thì đệ tử DT kể ra rằng: - Thấy có một người đàn ông bị bẻ chân, đang lết trong sân chùa, tóc đuôi sam, mặc đồ màu đen, đầu đội mũ giống mũ nôi. Sư phụ hỏi:

▪ *Ông là ai, tới đây nhờ Tôi giúp gì?*

Ông này kể rằng:

- Họ DƯƠNG Tên TRƯƠNG DUNG. Không tu theo đạo nào hết, chỉ biết thắp hương xá PHẬT và thờ Ông Bà, Tổ Tiên thế thôi. Tôi làm nghề Giáo viên dạy tiểu học, bị bệnh nan y, nên phải dùng “MÁU” và “TIM” trẻ con để sắc thuốc uống. Vì hồi đó chưa có truyền thuyết TU (theo Phật) nên Tôi phải giết bọn trẻ để chữa bệnh.

Đúng kể bên ông có một người mặc đồ trắng. Ông này cho biết tên là LÝ PHÙ NGHÌ (là người đã bẻ chân ông Dung này).

Kể đến, có 7 đứa bé trai khoảng 7 tuổi, mặt mày thâm đen, khí đen SÂN HẬN tỏa ra bao quanh người của chúng. Chúng cũng lê lết trên mặt đất, tay chúng quơ quào hướng về phía Sư phụ kêu cứu, thân thể chỉ còn xương với da vì đói, vì bị lấy hết máu, lại bị lấy mất tim. Ngay ngực chúng bị lủng một lỗ to, máu còn dính đầy trên da, trên áo khô đen, thật là tội nghiệp.

Chúng là học trò của Ông Dung, bị ông bắt cóc đem về mổ lấy tim, rút hết máu tới chết. Ông chôn chúng phía sau trong sân nhà. Cha mẹ dám trẻ đi lòng kiếm tìm con, có 3 người phát giác được nên lôi Ông Dung ra đánh đập. Có tất cả cha mẹ của 7 đứa trẻ họp lại đánh ông tới gần chết, thịt thà bị đập nát, bẻ đầu, gãy tay, máu chảy ngập đất. Thì có một ông mặc đồ trắng tên Lý Phù Nghì tới bẻ gãy 2 chân Ông.

Sau khi chết, hồn ông bị đọa địa ngục suốt bao kiếp, còn 7 đứa trẻ thì lê lết, bò đi khắp nơi mà không có ai cứu, hoặc giúp đỡ gì cả.

Hôm nay, nhân ngày lễ Rằm Tháng 10, cửa Địa Ngục mở, Địa quan xá tội. Duyên lành đã giúp họ tìm tới Chùa, từ dưới Địa Ngục trời lên...cùng với những kẻ bị đọa đày, bị tra tấn, bị trừng phạt dưới Địa ngục. Họ trời lên xin cứu giải. Số đông không đếm tính được.

Sư phụ và mấy đệ tử ra ngoài sân sau chùa trì Chú. Cô triệu 7 đứa nhỏ về Chùa để cứu chúng. Cô trì Chú vô nước cho chúng uống và chữa thương cho tất cả Vong linh từ Địa ngục lên...ráp TIM cho 7 đứa trẻ, trả máu lại cho chúng. Nhưng chúng vẫn còn nằm trên đất chưa đủ khỏe để đứng lên được .

Cô hỏi Ông Dung có muốn SIÊU hay không, thì Ông này khóc ra máu, không nói gì, cũng không biểu cảm gì cả. Đầu óc cứ ĐƠ ĐƠ ra. Sư phụ cho ông uống nước Chú giúp ông tỉnh táo hơn.

Sư phụ hỏi:

- *Giờ ông có chịu ra khỏi người Tôi không. Ông phải thành tâm mà Sám Hối tội lỗi của mình. Thì Tôi mới cứu Ông được.*

Toàn thân của Sư phụ bốc ra mùi “TỬ KHÍ”, vì ông còn ở trong người của Cô. Cô

biết ngay Ông là TIỀN THÂN CỦA CÔ (mới vào người Cô được).

Cô liền uống cạn một ly nước Chú to, vừa chữa cho mình vừa chữa cho Ông ta. Cô giúp trị lạnh 2 chân cho ông luôn thể. Trị xong thì người Cô hết mùi tử khí. Cô đưa ông ta ra khỏi người, nhưng Ông ta vẫn còn ù lì ra, không chịu sám hối với Tam Bảo và 7 đứa trẻ. Mặt mày lạnh lùng, bất cần.

Sư phụ kêu Đăng Ngọc lấy cây roi phép của Cô ra, Cô xin 7 đứa trẻ tha thứ cho Cô và nói rằng:

- *Kiếp trước “tiền thân” của Tôi giết các người, kiếp này “hiện thân” của Tôi cứu các người, chữa thương, trả lại máu, trả lại tim và giúp các người thoát khổ, thoát 3 ác đạo và được theo Bồ Tát tu tập.*

Nói xong, Cô dùng roi tự đánh vào đít mình 10 roi, mỗi roi Cô đều khai tội ác của mình đã làm và nói lên lời Sám Hối 3 lần.

Khi đánh, thì ông này bị “Hộc máu” ra, nhưng vẫn đơ đơ, vô tâm, cho dù Cô đã chữa thương, chữa chân lạnh, chữa bệnh Tim cho ông ấy mà vẫn vậy.

Sư phụ liền thỉnh một hồi chuông, trì Chú cho ông ấy tỉnh ra. Đánh chuông một lúc thì ông ta ôm đầu và quỵ xuống. Cô kêu mấy chú đang có mặt niệm PHẬT hộ niệm, vừa gõ thêm tiếng MŨ... thì ông ta tỉnh dần... Tất cả Vong đang có mặt ngoài sân chùa cũng sợ quá, chấp tay niệm theo và lạy Sám Hối.

Mẫu nhiệm thay, 7 đứa nhỏ lạnh mạnh, mặt mày hồng hào, ngực hết chảy máu, chúng đứng lên được rồi. Những Vong linh từ địa ngục lên cũng từ từ lạnh lạng.

Khi tỉnh rồi, Ông ta quỳ xuống và chấp hai tay lại, nhưng không biết cúi đầu lạy xuống. Cô kêu Đăng Huệ ra làm mẫu cho Họ thấy để họ lạy theo. Ông ta lạy 3 lạy trước Tam Bảo, rồi quay qua lạy Sám hối với mấy đứa nhỏ.

Cô phát quần áo cho tất cả, thức ăn, thức uống, bánh trái phân phát đầy đủ, không sót một ai.

Sư phụ giảng khai thị thêm về NHÂN QUẢ cho Họ nghe:

Tại sao lại mắc bệnh nan y?

- Muốn hết bệnh thì phải dựa theo NHÂN QUẢ mà SÁM HỐI. Người nào chuyên gieo nghiệp ác nào, thì sẽ gặp quả đó kiếp sau. Đang mắc phải BỆNH gì, thì sẽ biết cái NHÂN đã gây tạo nghiệp đó ở những kiếp trước.

Phải “tu sửa” thân tâm. Tụng kinh Sám hối Thập Nhị Danh, trì chú Diệt Tội, niệm PHẬT, làm tất cả việc thiện, bố thí, tụng kinh Địa Tạng... Nhất là biết ăn năn, biết sợ và biết cảm thông với cái khổ đau của Oan gia mà mình đã giết họ, thì mới mong khỏi bệnh được.

Chớ không phải mắc bệnh nặng, rồi giết thú vật, giết trẻ con, lấy bào thai, lấy

máu, lấy tim, lấy nội tạng của người để trị bệnh **nghiệp ÁC** của mình, đó là sai lầm. Vì kiếp trước gây nghiệp ác quá nhiều, nên kiếp này mắc bệnh khó trị, phải bị đau đớn hành hạ xác thân, tổn kém hết tiền của để trả cái **NHÂN** ác đã gây tạo ở những kiếp trước.

NGHIỆP ÁC này chưa trả xong, lại gây tạo thêm nhiều nghiệp ác khác (*giết người, hại vật*) **chồng chất lên thêm. Thử hỏi làm sao hết bệnh cho được chứ! bệnh đã nặng lại càng nặng thêm, chết còn bị đọa vào Địa ngục, Ngạ quỷ, súc sanh nữa.**

Cho nên phải chịu trả **BỆNH NGHIỆP** một thời gian, để thấu hiểu cái nỗi khổ của Oan gia mà mình đã giết. **NHÂN** và **QUẢ** tương ứng rồi, thì tự nhiên sẽ hết bệnh liền. Còn như chưa tương ứng thì sẽ phải trả suốt đời. Bệnh tật, khuyến tật, tàn tật, điên khùng, mất trí, sống cũng như chết, những bệnh nghiệp này hiện nay có rất rất là nhiều ở khắp nhà, khắp nơi trên thế giới. Bệnh nghiệp không **Bác Sĩ** nào trị được.

Cho nên muốn hết bệnh, không gì hơn là phải **TU** và **TẬP** (*sửa tâm, rửa tánh xấu*). Nhất là phải **SÁM HỐI** (*tội lỗi của mình*) mỗi ngày 2, 3 thời khóa, cho bớt tội.

Tất cả đều cúi đầu lắng nghe, Sư phụ hỏi:

- Ông có thấy những việc **ÁC** ông làm là sai không? bệnh cũng đâu có hết! mà còn bị đánh đập tàn nhẫn đau đớn hơn gấp ngàn lần. Chết còn bị đọa đày nữa. Vì Ông là một phần thân của Tôi, nên Tôi mới cứu Ông. Kiếp xưa Ông cũng biết mua hương đốt cúng Phật và biết xá **PHẬT**, nhờ công đức xá Phật, nên kiếp này mới được thoát lên từ địa ngục về được tới Chùa này. Thì Ông phải biết **Sám Hối**, biết ăn năn, biết tội lỗi của mình và biết xin **Bồ Tát** theo Ngài tu học mà chuộc tội. Sau này phụ với Tôi cứu độ chúng sanh, đền ơn Tam Bảo.

Thì Ông gật đầu, cúi lạy **Bồ Tát** cầu xin Ngài. Sau đó, Sư phụ Quy Y cho Họ:

Mấy Cô cháu đều phải ra ngồi ngoài sân sau chùa trì Chú, niệm Phật để cứu giải cho Họ, từ 9 giờ tối cho tới 5 giờ sáng. Vì tất cả Vong từ Địa ngục lên toàn bị (*miệng đầy ắp dầu hắc, bị cắt lưỡi, bị đủ loại tra tấn, thân xác tàn tạ, gãy chân, xiềng xích máu me đầy người*) vì họ quá đông, mùi tử khí, âm khí đầy ắp. Sư Phụ phải chữa thương cho họ trở lại lành mạnh như xưa, phát quần áo, phát cơm đầy đủ cho họ vui vẻ, ăn no.

- Ông Dung Pd. Đăng Dung (*theo Bồ Tát*).
- 7 đứa nhỏ Pd. Đăng Minh (*theo Bồ Tát*).

Tất cả 6 triệu Vong linh từ Địa ngục lên đồng một Pháp danh **THIỆN TÂM** (*tất cả theo Địa Tạng Bồ Tát*).

Kết thúc 5 giờ sáng, mặt trời đang lên (*có lưu hình ảnh đang hộ niệm*).